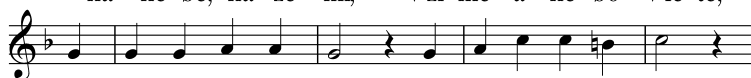

Kam - ko - li po - hlé - dnu v to - mto ve - li - kém svě - tě
na ne - be, na ze - mi, v zi - mě a - ne - bo v lé - tě;

ať pro - bě - hnu ča - sů a ná - ro - dů ste - zky,

Bo - že, vše - cko svě - dčí: žes O - tec ne - be - ský.

2. Láska tvá a milost / všechno všude miluje, / i všem život dává, / i všechno opatruje; / ptactvo, kvítí polní, / strašné hromu třesky, / všechno k Tobě volá: / Otče náš nebeský!
3. Tvé oko i na nás, / jako na dítky, patří / a chce, bychom byli / těž i my sestry, bratři; / proto snášíš naše / bludy a poklesky, / bychom znali, že jsi / náš Otec nebeský.

Nemějte tedy starost a neříkejte:

Co budeme jíst? Co budeme pít?

Co si budeme oblékat?

Po tom všem se shánějí pohané.

Váš nebeský Otec přece ví,

že to všechno potřebujete.

Mt 6,31-32